

Revize systému řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) a systému ekoznačky

(2009/C 120/11)

VÝBOR REGIONŮ

- považuje systémy řízení organizací z hlediska ochrany životního prostředí a výrobky s ekoznačkou za dobré tržně orientované prostředky na podněcování odpovědnosti za stav životního prostředí u různých subjektů ve společnosti a na zvyšování úrovně ochrany životního prostředí;
- považuje nařízení o systému EMAS za užitečný nástroj pro mnoho druhů organizací, pro něž by jeho zavedení mohlo znamenat řadu přínosů, jako například omezení škodlivého vlivu na životní prostředí, úsporu nákladů (na energii a likvidaci odpadu), jistotu, že organizace respektuje platné právní předpisy v oblasti životního prostředí, účinnější fungování organizace atd.;
- domnívá se, že pro organizace registrované v systému EMAS je rovněž zapotřebí stanovit rozsah posuzování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jakož i vhodné požadavky na audity ochrany životního prostředí na různých úrovních, konkrétně na primární (výroba), sekundární (zadávání zakázek) a terciární (ostatní) úrovni hodnocení. Ne všechny malé a střední podniky či místní a regionální orgány disponují informacemi, schopnostmi a odbornými znalostmi potřebnými pro audity ochrany životního prostředí a musejí se spíše spoléhat na externí poradce;
- z hlediska důvěryhodnosti a spolehlivosti ekoznačky považuje za důležité zachovat hodnocení předem (ex-ante). Ke splnění požadavků této normy ISO je zapotřebí, aby orgán zodpovědný za udělování značky posoudil jak předem (ex ante), tak následně (ex post), zda daný výrobek, jenž žádá o udělení ekoznačky, splňuje její kritéria. Návrh nahradit toto posouzení registrací a následným sledováním představuje vážnou hrozbu pro důvěryhodnost a spolehlivost značky.

Hlavní zpravodajka: paní Britt Lundberg (FI/ALDE), členka regionální vlády Ålandských ostrovů

Odkazy

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o systému ekoznačky Společenství (KOM(2008) 401 v konečném znění – 2008/0152 (COD))

a

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o dobrovolné účasti organizací v programu Společenství pro systém řízení podniků a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) (KOM(2008) 402 v konečném znění – 2008/0154 (COD))

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Obecná doporučení (EMAS a ekoznačka)

1. domnívá se, že je nezbytně nutné provést revizi systému EMAS a ekoznačky EU, a jednoznačně podporuje cíle EU podněcovat politiku udržitelné výroby a spotřeby, jak stanovuje Lisabonská smlouva a strategie EU pro udržitelný rozvoj, a mimo jiné tak napomoci splnit cíle EU v oblasti klimatu;

2. má za to, že tyto revize jsou obzvláště zapotřebí, neboť ani jeden z těchto systémů není využíván, ani nemá takový dopad, jak bylo původně plánováno;

3. považuje systémy řízení organizací z hlediska ochrany životního prostředí a výrobky s ekoznačkou za dobré tržně orientované prostředky na podněcování odpovědnosti za stav životního prostředí u různých subjektů ve společnosti a na zvyšování úrovně ochrany životního prostředí;

4. má za to, že také místní a regionální orgány by mohly tyto systémy více využívat a že revidované právní předpisy a podpůrná opatření členských států by měla upozornit na možnosti, jež tyto systémy nabízejí malým i velkým veřejným organizacím, a podpořit tak jejich využívání;

5. domnívá se, že návrh týkající se systému EMAS je v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality, přestože obsahuje poměrně podrobná pravidla, postupy a požadavky (jejichž provádění mají na starosti členské státy či jejich místní a regionální orgány). Systém ekoznačky není výhradní, nýbrž může být používán souběžně s vnitrostátními a regionálními systémy, za předpokladu, že tyto systémy jsou založené na přísných kritériích;

6. domnívá se, že ani jeden z těchto dvou systémů, které jsou založené na dobrovolné účasti, nevytváří zbytečnou zátěž. Vypracování a revize kritérií pro ekoznačku jsou flexibilní, stejně jako pravidla stanovená v návrhu systému EMAS;

7. domnívá se, že tyto návrhy jsou v souladu se strategií Evropské komise vytvářet lepší právní předpisy (zjednodušování právních předpisů a snižování administrativní zátěže pro podniky a orgány veřejné správy);

Cíle revize nařízení o systému EMAS

8. považuje nařízení o systému EMAS za užitečný nástroj pro mnoho druhů organizací, pro něž by jeho zavedení mohlo znamenat řadu přínosů, jako například omezení škodlivého vlivu na životní prostředí, úsporu nákladů (na energii a likvidaci odpadu), zlepšení obrazu těchto organizací v souvislosti s jejich přístupem k životnímu prostředí, jistotu, že organizace respektuje platné právní předpisy v oblasti životního prostředí, účinnější fungování organizace atd.;

9. podporuje stanovení kvantitativních a měřitelných cílů pro počet organizací registrovaných v systému EMAS, jež mají být splněny pět a deset let po vstupu zmíněného nařízení v platnost;

10. domnívá se, že k dosažení těchto cílů by pomohlo, kdyby členské státy měly povinnost stanovit si své vlastní cíle pro zvýšení počtu organizací registrovaných v systému EMAS;

11. důrazně podporuje zviditelňování systému EMAS pomocí všech možných prostředků, neboť například v severských zemích je ve veřejném sektoru systém EMAS jen velmi málo známý a používán;

12. domnívá se, že struktura nařízení by měla brát v úvahu pohled organizací, jež mají v úmyslu systém EMAS zavést. Klíčovou otázkou je pro tyto organizace struktura tohoto systému, která je však ukryta v příloze II návrhu nařízení. Nejjednodušším způsobem, jak tento nedostatek napravit, by bylo začlenit přílohu II do nařízení coby samostatný článek s názvem „Struktura a požadavky systému EMAS“;

13. vítá návrh, aby celostátní či regionální systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí mohly být v systému EMAS plně či částečně uznány. Tento postup by organizacím pomohl přejít od těchto systémů k systému EMAS. O registraci v tomto systému by tak mohla mít zájem celá řada potenciálních zájemců, kteří již dnes pracují na tom, aby podmínky systému EMAS splnili. Tím, že by se místní systémy staly součástí systému EMAS, vzrostla by tak jejich důvěryhodnost;

14. má za to, že Komise by mohla stanovit minimální požadavky pro systémy, které jsou částečně v souladu se systémem EMAS, s cílem předejít podávání žádostí o registraci jednotlivých částí systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí, jež zatím nelze definovat jako systém;

15. navrhuje například tyto minimálními požadavky: politika ochrany životního prostředí zaměřená na neustálé zlepšování, environmentální přezkoumání, jež by určilo environmentální aspekty organizace, které mají podstatný dopad na životní prostředí, splnění požadavků stanovených právními předpisy na ochranu životního prostředí, obecné cíle v oblasti ochrany životního prostředí pokrývající významné environmentální aspekty, program ochrany životního prostředí či akční plán, jenž by stanovil odpovědnosti a opatření umožňující dosáhnout obecných cílů v oblasti ochrany životního prostředí a harmonogram pro zavedení těchto opatření do praxe, odpovídající prostředky pro zavedení programu ochrany životního prostředí, interní komunikace o systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí na různých úrovních organizace a externí audit systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí;

16. domnívá se, že je zapotřebí vyjasnit pokyny pro podávání zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jež jsou uvedeny v Příloze IV dotčeného návrhu. Zejména pro malé a střední podniky v odvětví služeb, ale také např. pro místní subjekty, je nemožné spočítat některé zamýšlené hodnoty, jako kupř. účinnost materiálů. Množství používaných materiálů je tak velké, že sbírat údaje, byť jen o těch nejdůležitějších, je často nad lidské síly. Vliv většiny malých a středních podniků a malých organizací veřejného sektoru na biologickou rozmanitost je také zanedbatelný, a neměly by tedy být zatěžovány požadavky na podávání zpráv;

17. domnívá se, že pro organizace registrované v systému EMAS je rovněž zapotřebí stanovit rozsah posuzování vlivu činnosti organizace na životní prostředí, jakož i vhodné požadavky na audity ochrany životního prostředí na různých úrovních, konkrétně na primární (výroba), sekundární (zadávací zakázky) a terciární (ostatní) úrovni hodnocení. Ne všechny malé a střední podniky či místní a regionální orgány disponují informacemi, schopnostmi a odbornými znalostmi potřebnými pro audity ochrany životního prostředí a musejí se spíše spoléhat na externí poradce;

18. kriticky se vyjadřuje k nákladům vzniklým veřejným orgánům a soukromým podnikům v souvislosti s uplatňováním systémů EMAS a ekoznačky; je přesvědčen, že zapojení do obou systémů by bylo možné, pokud by došlo ke zrušení či snížení poplatků. Mělo by se však rozlišovat mezi systémem EMAS na straně jedné a systémem ekoznačky na straně druhé, a to kvůli různé struktuře nákladů na straně zúčastněných organizací;

19. zastává názor, že podniky musejí být při zavádění systému EMAS zbaveny nadměrné administrativní zátěže; omezení byrokracie však nesmí nikdy vést ke ztrátě důvěryhodnosti systému EMAS v očích veřejných orgánů, spotřebitelů nebo organizací, které se chystají k systému připojit;

Systém ekoznačky

20. považuje stanovené cíle za krok správným směrem, zejména proto, že umožňují zapojit do přípravy kritérií pro ekoznačku různé zúčastněné strany a zkracují proces jejich přijímání, neboť takto může být ekoznačka rychleji udělována novým výrobkům;

21. vyzývá k tomu, aby se přímo ke značce připojil název „EU“ tak, aby bylo široké veřejnosti jasnější, že ekoznačka je iniciativou Evropské unie;

22. zkrácený postup přípravy kritérií v rámci jiných systémů ekoznačky je podle něj užitečný pro schválené skupiny výrobců, neboť například systém Nordic Swan v severských zemích a německý systém Blue Angel jsou ve svých zemích natolik uznávanými značkami, že by mohly podnítit rozšíření ekoznačky EU;

23. podporuje návrh zrušit roční poplatky za výrobky, jimž byla udělena ekoznačka, neboť tak bude odstraněna finanční překážka bránící mnohým malým a středním podnikům, aby se do tohoto systému zapojily;

24. vítá návrh, podle něž mají příslušná místa vypracovat příručku pro orgány zadávající veřejné zakázky. Ta veřejným zadavatelům usnadní začlenit kritéria ekoznačky do svých postupů pro zadávání zakázek. Příručka by byla vítanou podporou pro práci regionálních a místních orgánů;

25. z hlediska důvěryhodnosti a spolehlivosti ekoznačky považuje za důležité zachovat hodnocení předem (ex-ante). Evropská ekoznačka je systém označování založený na posouzení celého životního cyklu v souladu s normou ISO 14024, které ověřuje třetí strana. Ke splnění požadavků této normy ISO je zapotřebí, aby orgán zodpovědný za udělování značky posoudil jak předem (ex ante), tak následně (ex post), zda daný výrobek, jenž žádá o udělení ekoznačky, splňuje její kritéria. Návrh nahradit toto posouzení registrací a následným sledováním představuje vážnou hrozbu pro důvěryhodnost a spolehlivost značky;

26. neschvaluje návrh, aby v případě těch skupin výrobků, pro něž již existují kritéria v rámci ekoznačky EU, byla zpřísněna kritéria používaná v rámci celostátních či regionálních systémů označování tak, aby byla alespoň stejně přísná, jako jsou kritéria evropské ekoznačky. Při posuzování přísnosti požadavků vyžadovaných v rámci různých systémů označování by měl být zohledněn příslušný kontext a vztah jak k životnímu prostředí, tak k trhu. Mnoho faktorů, jež jsou pro označování klíčové, jako například stav životního prostředí, environmentální stres a odolnost životního prostředí, se mezi evropskými regiony značně liší;

27. domnívá se, že je obzvláště důležité, aby členské státy a Komise zintenzivnily své aktivity v oblasti zvyšování povědomí a šíření informací o ekoznačce. V této souvislosti se jako

nejúčinnější jeví spolupráce s obchodníky, neboť právě obchody jsou z pohledu spotřebitele místem, kde se nejčastěji rozhoduje o tom, co si kdo vybere a koupí, a mohou tedy toto rozhodování do značné míry ovlivnit;

28. zastává názor, že postupné rozšiřování nabídky výrobků a služeb, které vyhovují kritériím evropské ekoznačky, by mělo být jedním z prioritních záměrů. Toto rozšiřování je třeba podporovat v oblasti vývoje metod designu výrobků splňujících stanovená kritéria pro příslušnou skupinu výrobků v průběhu celého jejich životního cyklu. Doporučuje proto, aby zodpovědné orgány zavedly programy podporující ekologický design (založený mj. na současných environmentálních kritériích ekoznačky), podniky působící v této oblasti a pilotní projekty.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Nařízení o systému EMAS

Článek 7

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 7</p> <p>Odchylky určené malým organizacím</p> <p>1. Na žádost malé organizace příslušné subjekty prodlouží četnost jednou za tři roky podle čl. 6 odst. 1 až na četnost jednou za pět let nebo četnost jednou za rok podle čl. 6 odst. 2 až na četnost jednou za dva roky, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:</p> <p>a) nejsou přítomna environmentální rizika;</p> <p>b) organizace neplánuje provozní změny svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a</p> <p>c) v oblasti životního prostředí neexistují významné místní problémy.</p> <p>2. Za účelem prodloužení četnosti podle odstavce 1 předloží dotčená organizace žádost příslušnému subjektu, který organizaci zaregistroval, a doloží splnění podmínek pro udělení odchylky.</p> <p>3. Organizace, které využijí prodloužení četnosti podle odstavce 1 z intervalu jednou za rok až na četnost jednou za dva roky, předloží příslušnému subjektu neschválenou zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí každý rok, kdy požívají výjimky z povinnosti mít schválenou zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.</p>	<p>Článek 7</p> <p>Odchylky určené malým organizacím</p> <p>1. Na žádost malé organizace příslušné subjekty prodlouží četnost jednou za tři roky podle čl. 6 odst. 1 až na četnost jednou za pět let nebo četnost jednou za rok podle čl. 6 odst. 2 až na četnost jednou za dva roky, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:</p> <p>a) nejsou přítomna environmentální rizika;</p> <p>b) organizace neplánuje provozní změny svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a</p> <p>c) v oblasti životního prostředí neexistují významné místní problémy.</p> <p>2. Za účelem prodloužení četnosti podle odstavce 1 předloží dotčená organizace žádost příslušnému subjektu, který organizaci zaregistroval, a doloží splnění podmínek pro udělení odchylky.</p> <p>3. Organizace, které využijí prodloužení četnosti podle odstavce 1 z intervalu jednou za rok až na četnost jednou za dva roky, předloží příslušnému subjektu neschválenou zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí každý rok, kdy požívají výjimky z povinnosti mít schválenou zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.</p> <p><u>4. V organizacích, které využijí prodloužení četnosti podle čl. 7 odst. 1 až na četnost jednou za pět let, bude odpovídajícím způsobem uzpůsoben cyklus auditu.</u></p>

Odůvodnění

Cíl uvedený v nařízení EMAS III, který má ulehčit především malým a středním podnikům, je v tomto případě ohrožen, neboť bude na jedné straně možné prodloužit validační cyklus až na 5 let, na straně druhé však bude nadále existovat závazně stanovený tříletý cyklus auditu. Oba cykly musejí být vzájemně sladěny.

Pozměňovací návrh 2

Nařízení o systému EMAS

Článek 9

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 9</p> <p>Registrace používání ekoznačky</p> <p>4. Dotčený příslušný subjekt do dvou měsíců od obdržení žádosti o registraci prověří dokumentaci uvedenou v odstavci 2.</p> <p>Je-li dokumentace úplná, příslušný subjekt každému výrobku přidělí registrační číslo.</p>	<p>Článek 9</p> <p>Registrace používání ekoznačky</p> <p>4. Dotčený příslušný subjekt do dvou měsíců od obdržení žádosti o registraci prověří dokumentaci uvedenou v odstavci 2.</p> <p>Je-li dokumentace úplná <u>a byla zkontrolována příslušným subjektem</u>, přidělí příslušný subjekt každému výrobku přidělí registrační číslo.</p>

O d ů v o d n ě n í

Splnění norem ISO předpokládá, že příslušný subjekt zkontroluje předem, zda výrobek, ke kterému se ekoznačka požaduje, vyhovuje kritériím pro její používání. Návrh nahradit toto posouzení registrací a následným monitorováním představuje vážnou hrozbu pro důvěryhodnost a spolehlivost značky (namátkové kontroly nestačí).

Pozměňovací návrh 3

Nařízení o systému EMAS

Čl. 43 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>2. Komise vede a zpřístupní veřejnosti:</p> <p>a) rejstřík ověřovatelů stavu životního prostředí a organizací registrovaných v programu EMAS;</p> <p>b) elektronickou databázi prohlášení o stavu životního prostředí a zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.</p>	<p>2. Komise vede a zpřístupní veřejnosti:</p> <p>a) rejstřík ověřovatelů stavu životního prostředí a organizací registrovaných v programu EMAS;</p> <p>b) elektronickou databázi prohlášení o stavu životního prostředí a zpráv o vlivu činnosti organizace na životní prostředí;</p> <p>c) <u>databázi osvědčených postupů v rámci systému EMAS v různých oblastech ochrany životního prostředí (např. energie, odpady, veřejné zakázky, komunikace).</u></p>

O d ů v o d n ě n í

Dopad zavedení systému EMAS by byl větší, kdyby existovala jednoduchá a srozumitelná příručka, která by vysvětlila, jakých úspěchů dosáhly organizace registrované v systému EMAS v různých oblastech ochrany životního prostředí (odpady, energie, veřejné zakázky atd.). Příklady osvědčených postupů, mezi něž patří také úspora nákladů, by mohly pomoci přesvědčit organizace, aby se do systému EMAS zapojily.

Pozměňovací návrh 4

Nařízení o systému EMAS

Čl. 39 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, zejména v oblasti hospodářské soutěže, zdanění a státní podpory, členské státy případně přijmou opatření, která usnadní registraci nebo vedení organizací v programu EMAS. Tato opatření jsou přijata zejména v jedné z těchto forem:</p> <p>a) úlev z právních požadavků, aby se organizace registrovaná v programu EMAS považovala za organizaci, která dodržuje určité právní předpisy týkající se životního prostředí stanovené v jiných právních nástrojích, jež určí příslušné orgány;</p>	<p>2. Aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství, zejména v oblasti hospodářské soutěže, zdanění a státní podpory, členské státy případně přijmou opatření, která usnadní registraci nebo vedení organizací v programu EMAS. Tato opatření jsou přijata zejména v jedné z těchto forem:</p> <p>a) úlev z právních požadavků, <u>např. delší platnost povolení v oblasti ochrany životního prostředí a volnější požadavky na podávání zpráv o splnění podmínek pro udělení povolení</u>, aby se organizace registrovaná v programu EMAS považovala za organizaci, která dodržuje určité právní předpisy týkající se životního prostředí stanovené v jiných právních nástrojích, jež určí příslušné orgány;</p>

O d ů v o d n ě n í

Z právních předpisů by mělo jasně vyplývat, že organizace registrované v systému EMAS mají nárok na veřejnou podporu i v souvislosti se otázkami týkajícími se povolení v oblasti ochrany životního prostředí.

Pozměňovací návrh 5

Nařízení o systému EMAS

Čl. 45 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Členské státy mohou Komisi předložit písemnou žádost o uznání stávajících systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí nebo jejich částí, certifikovaných na celostátní nebo regionální úrovni odpovídajícími certifikačními postupy, že jsou v souladu s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení.</p>	<p>1. Členské státy <u>a organizace, jež koordinují celostátní či regionální systémy environmentálního managementu (EMS)</u>, mohou Komisi předložit písemnou žádost o uznání stávajících systémů řízení z hlediska ochrany životního prostředí nebo jejich částí, certifikovaných na celostátní nebo regionální úrovni odpovídajícími certifikačními postupy, že jsou v souladu s odpovídajícími požadavky tohoto nařízení.</p>

O d ů v o d n ě n í

Nemá smysl omezit právo podat návrh podle článku 39 jen na členské státy, neboť orgány, jež řídí místní systémy řízení z hlediska ochrany životního prostředí nejlépe ví, jak tyto systémy fungují, a mohou tedy předkládat fundované návrhy týkající se splnění kritérií systému EMAS.

Pozměňovací návrh 6

Registrace EMAS

Čl. 4 odst. 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 4</p> <p>Příprava registrace</p> <p>5. Organizace poskytnou materiály a dokumenty, které prokazují, že organizace dodržuje veškeré příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí, které byly určeny.</p> <p>Organizace mohou v souladu s čl. 33 odst. 5 požádat příslušný donucovací orgán nebo orgány o prohlášení o dodržování daných předpisů.</p> <p>Organizace mimo Společenství rovněž musí učinit odkaz na právní předpisy týkající se životního prostředí, které se použijí pro obdobné organizace v členských státech, ve kterých dané organizace zamýšlejí podat žádost.</p>	<p>Článek 4</p> <p>Příprava registrace</p> <p>5. Organizace poskytnou materiály a dokumenty, které prokazují, že organizace dodržuje veškeré příslušné právní předpisy týkající se životního prostředí, které byly určeny.</p> <p>Organizace mohou v souladu s čl. 33 odst. 5 požádat příslušný donucovací orgán nebo orgány o prohlášení o dodržování daných předpisů.</p> <p>Organizace mimo Společenství rovněž musí učinit odkaz na právní předpisy týkající se životního prostředí, které se použijí pro obdobné organizace v členských státech, ve kterých dané organizace zamýšlejí podat žádost.</p>

Odůvodnění

Možnost úředního doložení legálnosti je závažným „porušením systému“ a je v rozporu s povahou systému EMAS jakožto systému „ověřen“ vlastní odpovědnosti. Navíc by tím padla značná výhoda systému EMAS pro úřady. EMAS by nevedl ke snížení byrokracie a administrativních nákladů, nýbrž by je naopak způsobil. Zvýhodnění organizací zaregistrovaných v systému EMAS spočívající v nahrazování pořádkového práva a slevy na poplatcích by již nebyly opodstatněné, a tím by již neexistovala zásadní pobídka k registraci.

Pozměňovací návrh 7

Registrace EMAS

Čl. 7 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 7</p> <p>Odchylky určené malým organizacím</p> <p>1. Na žádost malé organizace příslušné subjekty prodlouží četnost jednou za tři roky podle čl. 6 odst. 1 až na četnost jednou za pět let nebo četnost jednou za rok podle čl. 6 odst. 2 až na četnost jednou za dva roky, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:</p> <p>a) nejsou přítomna environmentální rizika;</p> <p>b) organizace neplánuje provozní změny svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a</p> <p>c) v oblasti životního prostředí neexistují významné místní problémy.</p>	<p>Článek 7</p> <p>Odchylky určené malým organizacím</p> <p>1. Na žádost malé organizace ověřovatel stavu životního prostředí příslušné subjekty prodlouží četnost jednou za tři roky podle čl. 6 odst. 1 až na četnost jednou za pět let nebo četnost jednou za rok podle čl. 6 odst. 2 až na četnost jednou za dva roky, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:</p> <p>a) nejsou přítomna environmentální rizika;</p> <p>b) organizace neplánuje provozní změny svého systému řízení z hlediska ochrany životního prostředí a</p> <p>c) v oblasti životního prostředí neexistují významné místní problémy.</p>

Odůvodnění

Provedení formálního řízení o prodloužení validačního cyklu u příslušného subjektu vede ke zbytečným byrokratickým nákladům a u malých a středních podniků je kontraproduktivní. Doposud se validační cyklus prodlužoval na základě přímých dohod mezi ověřovatelem stavu životního prostředí a příslušným podnikem bez podávání jakýchkoli zvláštních žádostí. Dosavadní postup se osvědčil a odráží i skutečnost, že ověřovatel stavu životního prostředí má nejlepší přehled o situaci v podniku.

Pozměňovací návrh 8

Registrace EMAS

Čl. 28 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 28</p> <p>Provádění akreditace</p> <p>1. Akreditační orgány jmenované členskými státy na základě článku 4 nařízení (ES) č. 765/2008 zodpovídají za akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí a dohled nad činnostmi prováděnými uvedenými ověřovateli podle tohoto nařízení.</p>	<p>Článek 28</p> <p>Provádění akreditace</p> <p>1. Akreditační orgány jmenované členskými státy – <u>při dodržení systému rozdělení pravomocí v jednotlivých státech</u> – na základě článku 4 nařízení (ES) č. 765/2008 zodpovídají za akreditaci ověřovatelů stavu životního prostředí a dohled nad činnostmi prováděnými uvedenými ověřovateli podle tohoto nařízení.</p>

Odůvodnění

11. bod odůvodnění nařízení (ES) č. 765/2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 zní takto:

(11) Zřízením jednotného vnitrostátního akreditačního orgánu by nemělo být dotčeno rozdělování činností v rámci členských států.

Pozměňovací návrh 9

Registrace EMAS

Čl. 12 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Článek 12</p> <p>Povinnosti v souvislosti s postupem registrace</p> <p>2. Příslušné subjekty vytvoří a vedou ve svém členském státě rejstřík registrovaných organizací, včetně jejich prohlášení o stavu životního prostředí nebo zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí v elektronické podobě a měsíčně tento rejstřík aktualizují.</p> <p>Rejstřík musí být zpřístupněn veřejnosti na internetové stránce</p>	<p>Článek 12</p> <p>Povinnosti v souvislosti s postupem registrace</p> <p>2. Příslušné subjekty vytvoří a vedou ve svém členském státě rejstřík registrovaných organizací, včetně jejich prohlášení o stavu životního prostředí nebo <u>nejnovější</u> zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí v elektronické podobě a měsíčně tento rejstřík aktualizují.</p> <p>Rejstřík musí být zpřístupněn veřejnosti na internetové stránce</p>

Odůvodnění

Pokud se odkazuje na prohlášení o stavu životního prostředí či na zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí, bylo by třeba upřesnit, zda se jedná o nejnovější prohlášení o stavu životního prostředí či zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí.

Jsou organizace, které poskytují přístup k prohlášení o stavu životního prostředí na vyžádání (což stanovuje čl. 6 odst. 3), aby si tak vedly rejstřík osob, jež projevíly zájem, a proto jsou zdrženlivé k možnosti, že by bylo prohlášení veřejné, bez nutnosti o přístup žádat.

Organizacím by neměla být stanovena povinnost, aby své prohlášení o stavu životního prostředí či zprávu o vlivu činnosti organizace na životní prostředí zveřejňovaly na internetu a umožnily tím konzultaci bez předběžné žádosti. Pravomocné orgány by spíše měly poskytovat podobnou službu, kdy by o přístup k uvedeným dokumentům libovolné organizace bylo třeba žádat, přičemž ta by měla mít možnost tento rejstřík zájemců získat, pokud o to požádá.

Pozměňovací návrh 10

Registrace EMAS

Čl. 14 odst. 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p style="text-align: center;">Článek 14</p> <p style="text-align: center;">Pozastavení nebo zrušení registrace</p> <p>3. Registrace organizace v rejstříku se podle situace pozastaví nebo zruší, pokud příslušnému subjektu nepředloží do jednoho měsíce, kdy o to byla požádána, některý z těchto dokumentů:</p> <p>a) schválené aktualizace prohlášení o stavu životního prostředí, zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí nebo podepsané prohlášení podle čl. 24 odst. 9;</p> <p>b) formulář, ve kterém organizace uvede alespoň minimální údaje stanovené v příloze VI.</p>	<p style="text-align: center;">Článek 14</p> <p style="text-align: center;">Pozastavení nebo zrušení registrace</p> <p>3. Registrace organizace v rejstříku se podle situace pozastaví nebo zruší, pokud příslušnému subjektu nepředloží do jednoho měsíce <u>tří měsíců</u>, kdy o to byla požádána, některý z těchto dokumentů:</p> <p>a) schválené aktualizace prohlášení o stavu životního prostředí, zprávy o vlivu činnosti organizace na životní prostředí nebo podepsané prohlášení podle čl. 24 odst. 9;</p> <p>b) formulář, ve kterém organizace uvede alespoň minimální údaje stanovené v příloze VI.</p>

O d ů v o d n ě n í

Lhůta pro doplnění dokumentace by měla být prodloužena na 3 měsíce od předložení žádosti, aby organizace, které dokumentaci připravují, na to měly dost času, neboť dokumentace již byla schválena, a v daném případě záleží i na tom, zda je k dispozici ověřovatel.

V Bruselu dne 12. února 2009

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE